

Eitt ljós á gøtu míni

E. A. Jacobsen

»Gevið gætur eftir, brøður, at tað ikki í nøkrum tykkara skal vera eitt vont vanrúarhjáta, so at hann fellur frá livandi Gudi!«

Hebr. 3, 12.

Hvørjar brøður sínar er tað, brævskrivarin áminnir á henda hátt? Tað er brøður sínar í Harranum, teir, sum hann fyrst í sama kapitli nevnið »heilagu brøður, luttknir í himmalskari kalli!«

Men kunnu slíkir falla frá livandi Gudi? Ja, júst teir og eingin annar í orðsins veruliga tydingi. Ti til tess at falla frá livandi Gudi, skal maður fyrst hava livað hjá Gudi.

Og hvørjum er áminningarorðini í Skriftini ætlað, uttan júst hesum? Eisini áminningarorðini um at rannsaka seg sjálvan, um tey eru í trúnni.

»Eru tit trúgvandi, verða tit búgvandi«, eru eisini av sonnum orð, sum viðvíkja hesum víðurskiptum. Ti at »uttan trúgv er tað ómøguligt at toknast Gudi«.

Tá er kortini ikki talan um trúna sum nakra treyt, tí at í sambandi við boðanina av gleðiboðskapinum finst als eingin treyt; men treytirnar eru allar á lógargrund. Her er um einfalda sannroynd at tala: »Tann, sum trýr og verður doyptur, skal verða frelstur; men tann, sum ikki trýr, skal verða dømdur«.

Ber tað meðni til at vera doyptur, og kortini hava eitt vont vanrúarhjáta? Ja, vissuliga; og tað, annaðhvørt tú ert doyptur sum barn ella vaksin.

Hetta eru herð orð; men tey eru tó sonn. Og tey viðvíkja eins væl mær, sum skrivi, sum tær, ið lesur. Til min ljóða tey kortini við uppáftur størri tyngd, tá ið vit minnst ordini, sum siga: »Tí hyggi tann, sum heldur seg standa, um seg sjálvan, at hann ikki fellur!«

Tøkkir

Hjartaliga takka vit tykkum, sum á ymiskan hátt gleddu okkum á hjúnabandsdegnum tann 05. 12. 92.

Mildrid & Gunnar

Gudstænastur sexagisma

Havnar kirkja: B. Jacobsen

Haldarsvík: P. O. K. Olofsson kl. 12.00

Vestmanna: U. Næs kl. 12.00

Míðvágur: D. Johannesen kl. 12.00

Míðvágur: U. Næs og Julia Johannesen barnagudstænastu kl. 15.00

Gjógv: E. Olsen kl. 12.00, altargongd

Eiði: E. Olsen kl. 17.00, altargongd

Selatað: J. Johansen kl. 12.00, altargongd

Nes: J. Kass kl. 11.00, altargongd

Klaksvík: N. P. Danielsen kl. 11.00, altargongd

Kunoy: H. Bøgesvang kl. 12.00, altargongd

Hov: H. J. Joensen og H. Joensen kl. 12.30. Kirkjan verður 50 ár

Hov: Petur Martin Rasmussen og H. Joensen kl. 18.00, altargongd. Talvan gongur fyrri kirkjuna

Hvalvík: M. R. Jacobsen kl. 12.00

Vesurkirkjan: Lestur

Argir: H. Poulsen, altargongd

Argir: H. Poulsen barnagudstænastu kl. 14.00

Svinoy: E. Beder kl. 12.00, altargongd

Skopun: J. R. Hansen kl. 12.00, altargongd

Í Havnar kirkju, í Eiðis, Vága, Fuglafjarðar, Nes, Suður-streymoyar vestara og Sandoyar prestagjaldi gongur talvan fyrri Heimamissionina. Í Norðoya vestara prestagjaldi gongur talvan fyrri Sjómansmissionina hjá Heimamissionini. Í Míðvági kl. 15 gongur talvan fyrri Leguhúsið í Nesvík og sunnudagsskúlan.

Meinigheitshúsið Tórshavn

Sunnudagin kl. 14.00: Sunnudagsskúli.

Sunnukvöldið: Einku møti vegna missionarviku á Argjum.

Mánadagin kl. 16.30-18: Fritíðararbeiðið fyrri børn eldri enn 10 ár.

Týskvöldið kl. 20.00: Bíbilitími v/ Herluf Heinesen um Luk. 17 v 1-4.

KFUK

Bingo verður í dag kl. 15.

DMS-ringurin møtir mánadagin kl. 16.00 (broytt klokktíð).

Andlát

1. februar

Sonja Michelsen, Tvøroyri, 66 ára gomul.

6. februar

Jens John Østerø, Tórshavn, 54 ára gamal.

Maria Hansen, Norðskála, 71 ára gomul.

Lena Heinesen, ættað úr Mikladali, búsitandi í Røðvre, 66 ára gomul.

8. februar

Tove Joan Gárdlykke Wulf, 28 ára gomul.

Karl Hansen, snikkarameistari, vanligi nevndur Tofta-Karl, Klaksvík, 68 ára gamal.

Lítli sonur Ásdisar og Kristian Jákup, við Gjógv, Jens Pætur Joensen.

9. februar

Ebba Simonsen, Viðareidi, 73 ára gomul.

10. februar

Hjalmar Joensen, Tvøroyri, 90 ára gamal.

Sinnisbati

Fritíðarhólið í Krossgøtu 15 er opið miku-kvöld kl. 19-22.

Kraft og stoff

Í sínari tíðarmynd frá 1859 »Fedrar og synir« letur Ivan Turgenjev tann unga nihilistin Jevgenij Basarov skaka teir báðar umboðsmenninar fyrri tað eldra, liberala ættarliðið, brøðurnar Nikolaj og Pavel Kirsanov, við at siga, at tað, sum hann helst las, var bókin KRAFT UND STOFF, og at hann annars bað kunstinum og vakurleikanum og øllum autoritetum ein beinan góddag.

Tann mildi og klároygdi Turgenjev fekk sjálvur báðar partar eftir sær. Hann bleiv skýrdur svíkari av bæði teimum ráðleysu eldru og teimum frambrásandi ungu, og tað var í tann mun rætt, at alt einoygt lá honum so fjart.

Alt hetta kemst av, at ein skúlanæmingur nú ein dagin kom og spurdi, hvussu hann skuldi umseta »de kemiske stoffer« til føroyskt. Hann hevði fingið at vita, at »kemi« skuldi eita »evnafrøði«, og »stoff« skuldi eita »evni«, so úrslitið mátti bliva »tey evnafrøðiliga evni«.

Drongurin var sorgarbundin. »Hatta kann man ikke skriva«, segði hann, »eg vil sleppa at brúka orðið »stoff«, tá eg skrivi«. Rætt hevur hann. Vit kunnu ikki kalla marihuana fyrri »narkotísk tilfar«, og vit kunnu heldur ikki siga, at narkotikapoliitið er komið fram á eitt hálpund av »herðum evni«. Eg helt við hann, at tað evnafrøðiliga kundi hann róliga leypa um, tí tað er ikki føroyskt, men íslenskt. Øðrvísi er við ordinum stoff. Hvaðani man tað vera komið? Ein leyslig kanning visir, at hetta henta, lítla orðið, sum kann brúkast um alt tilfar frá heroini til klædnaboltar, kann fæst aftur til tann forna Miklagarð, til Konstantinopel, sum nú eitur Istanbul, og sum líka til 1453 var skansin hjá kristnari mentan í byzantiska ríkinum. Í týðninginum »vovið klæði« er orðið komið við silki-handlinum frá Byzans um Sicilia og Frankariki til Flandern og norðurlond. Orðið er – gjøgnum tað fornhatýska »stopfon« – skylt við tað vælkenda føroyska orðið »stoppa«. Føroyingar stoppa hosur, sum eru á holi, og føroyskar konur, sum eru raskar at seyma, tær fara til handils at keypa stoff. Soleiðis gongur ein klænur mentasøguligur tráður millum Konstantinopel og Skálbúðina. Hvi skal hann slíftast? Orðið »stoff« hevur heima-rætti í føroyskum og er minst líka hent sum »evni«, sum nú verður skorað inn allastaðni.

Í sjónleikinum »Illveðrið« (The Tempest) letur William Shakespeare hertogan Prospero siga hesi knøppu og poetisku orð um okkara tilveru: »We are such stuff as dreams are made on, and our little life is rounded with a sleep«. Hvussu skulu vit nú umseta hetta? Kann »evni« brúkast her? Ljóðar »stoff« ikki betur? »Vit eru soverðið stoff, sum dreymar eru gjørdir av, og eftir okkara lítla liv er ein svøvnur«.

Missa vit fleiri týðningatung orð sum t.d. »stoff« úr málinum, so fer kraftin eisini. Okkara felags máltroyggja kann bliva so holut, at hon stoppast ikki.

n

Aðalfundur

hjá

Havnar KFUK

verður sunnudagin 28. februar kl. 15. Dagsskrá samb. lógini.

K.F.U.K.